

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6:50 mesečno.
četrletno K 19:50.
Če pride naročnik sam v upravnništvo po list: Me-
sečno K 6.—. — Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Posamezna številka stane 40 vin.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova
ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Samostojna orientacija.

V času, ko izdaja opozicijski blok v našem parlamentu proglaš na ljudstvo, ki je sito do grla opozicije in njenih spletk, so izdali v Parizu in Londonu uradni komunikacije o potrebi »samostojne evropske orientacije«.

Razumemo popolnoma pomen teh besed, ki jih je narekoval največji imperijalist na svetu Clemenceau. Skupno z Lloyd Georgejem sta izdelala načrt proti idealnemu Wilsonu, ki je medtem že odpoklical ameriško delegacijo iz Pariza. Če pri odhodu Wilsona iz Pariza je vsak pameten človek lahko prišel do prepričanja, da se je delo mirovne konference v najvažnejših točkah ponesrečilo. Wilson je prepustil Evropo usodi, ki jo čaka, ker njeni državniki niso hoteli slediti smerem nove dobe. Sklepi mirovne konference so spričo dejanskega položaja pravzaprav brez pomena. Splošna ljudska nezadovoljnost, nerešena socialna in narodna vprašanja so močen protiutež nasilja in predvojnih diplomatskih spletk. Sebičnost vodilnega državnika Francije, ki je med vojno največ propagirala v

bistvu Wilsonova načela, je vzrok nesrečnega položaja celokupne Evrope. Trgovski Lloyd George je poleg Clemenceaua največji sokrivec neizogibne katastrofe, ki preti Evropi, ako se uresničijo naklepi, ki sta jih skovala ta dva velekapitalista proti ponižanim in deloma uničenim državam. Če mirovna konferenca v Parizu, ki naj bi bila najvišji vrhovni svet, ni mogla doseči ničesar, kaj naj storita ta dva v Londonu v medsebojnem razgovoru!

Jugoslovani smo bridko občutili posledice Wilsonovega odhoda in njegove bolezn. Če govorijo danes v Parizu o ponesrečenih načrtih predsednika Zedinjenih držav, vemo vsi, kaj to za nas pomeni. »Samostojna evropska orientacija« ni nič drugega nego uveljavljanje predvojnega imperijalizma, ki ne priznava nobene pravice malim narodom oziroma državam. Jugoslovansko-italijanski spor je trd oreh, ki ga ne bo pregriznila nobena mirovna konferenca, na kateri imajo glavno besedo razni Clemenceau-i in Lloyd George-i. Tega se gospodje tudi zavedajo, toda oni nimajo potrebne moči v svojih imperijalističnih možganih, da bi priznali

pravico onemu, kateremu so zadali največjo krivico. »Samostojna evropska orientacija« vsebuje seveda tudi načrte imperijalistične Italije, ki je zasedla naše ozemlje na račun celokupnega v vojni izmozganega jugoslovanskega naroda. Koliko samostojnosti je v tej orientaciji, ve vsak, ki pozna evropski imperijalizem pred razpadom osrednjih držav. Ne vemo, če bo šlo to žito v klasje, eno pa je gotovo — da jugoslovanski narod ne bo nikdar priznal nobene samostojnosti v nobeni politiki dokler ne bodo združeni vsi njegovi člani pod streho ene hiše. Od nas je odvisna usoda bodoče Evrope. Naša osamosvojitve še ni popolna, ker se nismo ravnali po sebičnih in zvižanih vzgledih predvojnih imperijalistov zapadne Evrope, katerih niso izpametovale obupne posledice svetovne vojne.

Vsak je svoje sreče kovač. Zato moramo skrbeti predvsem, da bo v nas samih dovolj izkušene moči za vse slučaje, ki bi ogroževali naše delo za končno osvobodjenje. Seveda je treba, da se osvobodimo najprej sami od vsega kar ovira našo edinost na znotraj in na zunaj. Zatrepi moramo v kali vsak

„Mariborska tiskarna“.

(Nekaj spominov.)

3. Po tridesetih letih.

Ona štiri leta (1869—1872), ko je izhajal v Mariboru »Slov. Narod«, moramo prištevati med najlepše čase starega Maribora. Takrat je postal Maribor naše prvo narodno središče. Tu je sbirala inljada Slovenija svoje sile, da vzbudi zaspano Ljubljano, da da celi naši politiki novo smer, da ustvari krepko trdnjavo na severni meji. Maribor je bil takrat up in nada vseh dobro mislečih Slovencev. In Maribor je izpolnil svojo dolžnost. Dal je Slovincem dnevnik in tiskarno in je učil Ljubljano podjetnosti in delavnosti. In vendar je to bilo malo mesto, ki je v njem bolj in bolj nasilno rasla nemška sila. Pod težkimi pogoji so naši najboljši možje skušali rešiti to važno postojanko na severu. To bi se bilo zgodilo, ako bi bili imeli zaslombo v Ljubljani. Toda Ljubljana takrat niti sama sebi ni znala pomagati. Zato so ji šli — na pomoč. Priznati pa se mora, da je štajerski del naše domovine takrat krepko podpiral mariborske bojovnike.

Ko se je »Narodna tiskarna« preselila v Ljubljano, so rodoljubi spoznali, da bi bil Ma-

ribor brez vsake sile, ko bi ne imel svoje slovenske tiskarne. Posebno se je za to zavzemal Davorin Trstenjak, ki je tu izdajati svoj list »Zora«. Zato se je tu ustanovila mala mariborska tiskarna, ki je bila last »Narodne tiskarne«. Toda s preselitvijo »Slov. Naroda« v Ljubljano, se je preselilo tja tudi vse naše življenje. Razvil se je tam hud boj med mladimi in starimi in se je — pozabljal na Maribor, kjer je nemštvo bolj in bolj utrjevalo svoje pozicije. Mariborska tiskarna je omagovala in njeni lastniki so jo prodali prof. Pajku, ki je prevzel od Trstenjaka »Zoro« in jo izdajal še par let. Toda Maribor je bil zapuščen postojanka, boj niki so se uslekli na jug, da tam koncentrirajo svoje sile in začno novo ofenzivo. Od takrat je bolj in bolj propadala naša severna fronta. Nemštvo je bilo na pohodu. Zato pa se je krepko budila naša Goriska in Trst, ki sta kmalu postala glavna sila Slovenije.

Po petdesetih letih smo se torej vrnili tja, kjer smo začeli. Maribor je zopet naš in nam se ni treba zopet boriti z zaprekami, s katerimi so se morali boriti naši prvi predbojovniki. Zato pa je naša dolžnost, storiti mnogo več, nego so mogli storiti oni. Vemo dobro, kaj pomeni Maribor za Jugoslavijo in posebno za naš slovenski del. Vidimo dobro njegovo bodočnost.

Zato je treba postaviti ono kulturno podlago na kateri se bo razvijal. Velika moderna tiskarna je bila naša časovna zahteva. Ugodili smo tej zahtevi. »Mariborska tiskarna« odgovarja našim sedanjim potrebam. Treba pa bo zavod še razširiti in izpopolniti, da bomo lahko ustrezali tudi največjim zahtevam. Maribor bo postal novo kulturno središče in bo tako vršil svojo veliko nalogo kot glavni branjik naše dravske črte. Kot gospodarsko najbogatejše središče bo Maribor lahko krepko podpiral naša kulturna podjetja. Zato vidimo v »Mariborski tiskarni« oni zavod, ki bo v bodoče predstavljal našo kulturno silo v Mariboru. Smo šele v začetku te bodočnosti. Mi gledamo s trdnim zaupanjem v veliko bodočnost Maribora, zato stavimo temelje te bodočnosti. Čez petdeset let bodo gledali potomci s istim zadoščanjem na te naše začetke, kakor gledamo mi danes na prve začetke pred 50 leti. Iz onih začetkov je vzrasla »Narodna tiskarna« v Ljubljani, ki je danes močan steber v razvoju našega tiska in iz »Mariborske tiskarne« pa postane nova velika tiskarna v Mariboru, ki bo krepko podprla naš narodni, gospodarski in kulturni razvoj ob severni meji.

poskus nasprotnikov našega narodnega in državnega ujedinjenja. Ni vsak prijatelj, ki se nam predstavi kot tak. Med nami je še precej grabežljivih volkov v ovčji koži, katere je treba razkrinkati pred ljudstvom v kljub vsem njihovim proglasom. Le tedaj, če bomo prepričani, da izpolnjujemo vestno svoje narodne in državljanske dolžnosti, bomo lahko rekli, da nam ni treba nobene druge »samostojne orijentacije« razven one, ki je življenska potreba vsakega zvestega Jugoslavana in ta je: proč s sovražniki naše demokratske kraljevine!

Politični pregled.

Minister Pribičević o manifestu opozicije. Minister Pribičević je izjavil, da manifest opozicije ni noben državni akt ampak narodni pamflet. Pričakovalo se je, da bo Protić na sestanku opozicije v Beogradu poklical svoje tovariše iz Hrvatske na odgovornost, ker so začeli gonjo proti Beogradu in je moral vsled te gonje prenehati njihov zagrebški dnevnik. Tudi ni poklical na odgovornost dr. Laginje, ki je zahteval združitev vseh hrvatskih krajev in izjavil, da se Hrvatska in Slovenija ne pustijo »pomacedoniti«. Vse to se ni zgodilo, ampak je nastopil Protić proti onim, ki iskreno zastopajo narodno edinstvo. Manifest je podpisalo tudi več poslancev, ki za to niso niti opravičeni in vendar je to manjšina napram skupnemu številu poslancev v narodnem predstavništvu. Samo demokratska stranka ima več članov nego celokupna opozicija. Ko je bil Protić v vladi, ni storil ničesar proti korupciji, sedaj pa napada demokratsko-socialistično vlado, ker je prepovedala izvoznice. Iz manifesta veje reakcija sovražnosti in bojazen pred volitvami. Gospodje v opoziciji se boje za svoje mandate, katerih ne bi radi izgubili.

Kritična situacija ob Adriji. »Times« prinaša uvodni članek z naslovom »Adrija v nevarnosti«, kjer se potrjuje kritičen položaj na vzhodni obali Jadranskega morja. Članek opozarja na nevarnost položaja, ako bi se bivšemu kralju Nikli posrečilo s pomočjo D'Annunzija zasesti Črnogoro.

Kompromisna rešitev jadranskega problema. Wilsonovo pismo Nittiju je, kakor kaže učinkovalo, Italijani so začeli resno misliti, da li bi ne bilo najbolje, da opuste svoje odvratno stališče ter se pogode z Jugoslavi na podlagi obojestranskega kompromisa. V svet prihajajo že različni načrti, od katerih je najbolj razširjen ta, da naj se prepusti Reka Italiji, Dalmacija pa Jugoslaviji, vsem drugim jugoslovanskim področjem, ki bi še ostala pod Italijo pa dovoli popolna avtonomija. Kakor izgleda bi bila službena Italija s to rešitvijo zadovoljna. V tem načrtu pa je zopet, kakor v vsakem ona točka ob kateri se razbije vse, to je — Reka, radi katere noče popustiti ne Italija, ne Jugoslavija. O tem kompromisnem predlogu piše tržaški »Il Lavoro«: »Mi socialisti smo bili vedno mnenja, da se mora reško in sploh jadransko vprašanje rešiti v sporazumu med Italijo in Jugoslavijo. Prilike je bilo dosti, toda porabila se ni nikoli; zakaj, tega nam Nitti nikoli ni znal jasno povedati. Če bi prišlo do rešitve, bi to pomenilo približno isto, kar smo predlagali mi. Vendar pa bi bilo bolje, da bi se spor med obema ja-

dranskima državama rešil na podlagi samoodločbe naroda«. Glede d'Annunzia se je izrazil socialistični voditelj Treves, poročevalec tržaškega na novo od mrtvih vstalega, zloglasnega italijanskega lista »Il Piccolo« nastopno: »Mi v Italiji še nimamo Ljenina imamo pa Kolčaka. Millo in drugi militaristi padajo onemogli pred d'Annunzijem na kolena. Ti ljudje so v stanu pahnuti Italijo v vsako tudi najhujšo nevarnost samo, da kljubujejo nam socialistom, ki smo edini pravi predstavniki širokih ljudskih mas. Reško vprašanje se na noben način ne sme rešiti z orožjem. Mi nočemo nove vojne. Našli so se svojčas ljudje, ki so mislili, da je d'Annunzijeva pajacada našo stvar poboljšala, toda motili so se, kajti ravno nasprotno je res.« Zdi se, da so tudi socialisti zadnji čas zavzeli bolj odkrito stališče v vprašanju Jadrana, kot pa so pa imeli tedaj, ko so z nacionalisti vred vpili: »Cviva Fiume italiana!« Počasi, jako počasi uvidevajo Italijani, da je Jugoslavija dejstvo, katerega se z nobenim sofizmom ne da spraviti s sveta, temveč se je treba z njo sporazumeti.

Nova italijanska nasilja. V Istri in na otokih so začele italijanske okupacijske oblasti zopet preganjati in internirati naše ljudi. Med italijanskim vojaštvom in domačini je prišlo do ponovnih krvavih izgrediv.

Garancijo za nedotakljivost belgijskega ozemlja sta podpisali Francija in Anglija in sicer za dobo petih let.

Lloyd George proti političnim borbam. V liberalnem društvu v Manchesteru je imel Lloyd George govor, v katerem je naglašal, da za politične borbe na Angleškem še ni napočil čas, tekoča vprašanja se dajo rešiti najbolje v sporazumu. Če je to potrebno za Angleško, koliko bolj bi bilo za našo mlado Jugoslavijo, ampak na Angleškem nimajo razbičajev.

Boljševiški pokret na Sedmograškem. Ko je propadla madžarska boljševiška republika so se rastekli njeni voditelji na vse strani, mnogo od njih se jih je potuhnilo tudi na po Romunih okupirani Sedmograški, koder poskušajo sedaj zanetiti boljševiško revolucijo. Zadnje čase prihajajo vedno nove vesti o bunah in spopadih po različnih večjih in manjših mestih Sedmograške. V Šopronju je prišlo do ostrega spopada z romunskimi četami, pri katerem je bilo obojestransko več mrtvih in ranjenih. Romunjski vladni krogi se resno boje, da bi se ti pokreti ne prenesli tudi v staro Romunijo, kar bi vtegnilo povzročiti popoln prevrat z zmago boljševizma, predvsem, ker je jauno mnenje v Romuniji jako razburkano.

Dnevne vesti.

Umrli je v Mariboru 11. t. m. zadet od kapi g. major Drago Pož star 41 let. Pokojnik je bil blaga, dobra in poštena duša, priljubljen pri vojaštvu in meščanstvu in je bil med prvimi, ki so se zglasili po razuhu v narodno vojsko ter si postavili v Mariboru prvo slovensko-topništvo, ki se je borilo pod njegovim poveljstvom na vseh naših frontah. Bil je tih, a dober in prepričan Slovenec, ki je ljubil svojo ožjo domovino nad vse. Dasi na srcu težko bolan in kljub zdravniški prepovedi se je vdeležil naših pohodov za osvobodjenje Koroške in žel neprikrito hvalo svojih artilerijskih zmožnosti od nizkega in visokega. Pokojnik je deloval tudi na znanstvenem polju in se veliko pečal z raziskavanjem podzemnih jam;

iznašel je pri tem hrošče, ki jih je imenoval po sebi z »poži« in dobival za svoja raziskavanja laskave pohvale tujezemskih strokovnjakov. Želja njegova je bila, koristiti v svoji novo osvobojeni združeni domovini, kar ga je tudi zadrževalo, da ni šel kljub svoji težki bolezni v pokoj, a pri čemur ga je žal prehitela neizprosna a lahka smrt na domači zemlji priljubljenega mu Maribora, ki bi ga bil sicer tako težko zapustil. Bodi mu lahka zemljica in ohranjen mu bode v vseh krogih brez razlike stanu gotovo trajen spomin, kar naj bode stari njegovi mamici in ostalim sorodnikom v delno uteho.

Za predsednika višjega šolskega sveta v Sloveniji bo imenovan ravnatelj ljubljanske realne gimnazije dr. Stanko Beuk.

Predavanje dr. Fr. Kovačiča o Pariških utisih jutri odpade. Se vrši dne 21. decembra v mali dvorani Narodnega doma.

Češko-jugoslovanska zveza. Na dan našega drž. pravnika 1. decembra so prinesli praški »Nar. Listy« več lepih člankov o Jugoslaviji. Sploh je bila cela številka nekako posvečena nam. To je vesel pojav. Že dan 28. oktobra se je slavil v spominu na naše skupne boje, dan 1. decembra pa je znova dokazal, da smo si zvesti zavezniki. — »Meščanska beseda« je priredila poseben večer na čast poslaniku Iv. Hribarju. V govorih se je poudarjala posebno naša skupna sila proti zapadu. Posl. Hribar je govoril o naših dosedanjih skupnih uspehih in je želel, da bi bile naše zveze stalne.

Govoril se, da je posestnik mariborskega dvorca baje prodal to zanimivo staro poslopje nekemu Dalmatincu, da bo v njem napravil vinarno, kino itd. Mi ne vemo, koliko je na tem resnice, menimo pa, da ta lepa zgodovinska stavba ne sme preiti v kake trgovske spekulacijske namene, ampak da jo je treba restavrirati in ohraniti bodočnosti v njeni prvotni krasoti. Njeno sedanje stanje je sicer žalostno — a to se da popraviti. Zgradba pa ne sme priti v roke, ki bi jo uničile.

V zadnjih dneh vozijo preko Maribora razni transporti iz in v Odeso. V sredo se je peljal skozi Maribor transport ruskega štaba z enim generalom, več štabnimi oficirji in moštvo. Transport je bil namenjen v Odeso. V četrtek pa je došel večji vojaški transport v k terem je bilo največ Čehoslovakov, ki se vračajo v svojo domovino.

Poštni promet med Jugoslavijo in Francijo. Francoska pošta od sedaj naprej sprejema pisma tudi za Jugoslavijo.

Za Malgajev spomenik. Svoj čas je prejelo naše uredništvo poziv odbora za zbiranje darov za Malgajev spomenik, katerega pa vsled tiskarske stavke ni moglo objaviti; radi tega podajamo danes na kratko par pojasnil. Odboru predseduje g. general Maister, člani pa so vsi g. župniki, občinski predstojniki in učitelji na našem Koroškem. Namen odbora je, postaviti našem narodnemu koroškemu junaku na rojstni hiši v St. Jurju ob južni železnici spominsko ploščo, na trgu pa maj spomenik. Glavni spomenik pa se mu postavi na Koroškem. Prispevki naj se pošiljajo na naslov: »Odbor za Malgajev spomenik v Guštanju, Koroško«.

Mariborska sokolska župa. Predavanja v vadijskem tečaju, ki se bo vršil v mali dvorani Narodnega Doma v soboto in nedeljo 13. ni 14. decembra 1919 so sledeča: 13. decembra 1919, br. Ilich (1 uro) sok. sestava, (2 uri) orodna telovadba, br. Šaup (1 uro) proste vaje, (2 uri) anatomija, br. dr. Pirko (1 uro) tel. igre, br. Krajnc (2 uri) redovne vaje. — 14. decembra 1919 br. Krajnc (1 uro) sok. uprava, br. Šaup (1 uro) prva pomoč, (2 uri) proste vaje, br. Ilich (2 uri) orodna telovadba, br. dr. Pirko (1 uro) sok. misel. Tečaj se nadaljuje v dneih 4., 5. in 6. januarja 1920. Prijavljenih je že obito voditeljskih pripravnikov vseh župnih društev.

Maribor. olepševalno društvo ima v pondeljek svoj občni zbor 15. t. m. v kazinski gostilni. Vsi novi slov. člani se pozivljajo, da se polpoštevno tega zbora udeležijo, da si zagotovijo primerno število odbornikov.

Za markiranje bankovcev določeni zavodi na Spodnjem Štajerskem in Koroškem

prenehajo s svojim poslovanjem v obče dne 13. grudna zvečer. Izjemoma pa še bodo davčni uradi na Spodnjem Štajerskem in Koroškem, kakor tudi Avstro-ogrska banka podružnica v Mariboru markirali naprej do vstevši 20. grudna 1919. Do tega časa markirajo tudi še vsi zavodi v Prekmurju. Občinstvo, ki še morda do sedaj iz kakegasibodi vzroka ni predložilo svojih bankovcev v markiranje, se na to opozori s pripombo, da se z 20. grudnom markiranje definitivno zaključi, ter pozneje ne bo mogoče dati več bankovcev markirati.

Razbijanje shodov je vedno nevarno orožje političnih strank. Redno poseže napadena stranka po istem načinu političnega boja ter se izgovarja s silobranom. To je doživela Narodno-socialna stranka 8. decembra v Ljubljani in isto se povračuje klerikalni stranki na Kranjskem in pri nas. Pred 14 dnevi so onemogočili klerikalci samostojni kmečki stranki shod pri Sv. Martinu. Zadnje nedeljo so jim samostojni isto vrnili pri Sv. Janžu, kjer je priredil shod poslanec Hohnjec. Kmetje so mu zažugali, da mu v tistem trenutku shod razbijejo, ko izusti samo besedico o politiki. Tako je bil primoran dr. Hohnjec govoriti na svojem političnem shodu o — izobrazbi. Snovi je imel samo za 10 minut, nato je bil shod zaključen.

Iz pisarne slov. mestnega gledališča nam javljajo: Danes v soboto se vprizori: «Snegulčica» za abonnement A 14. Opozarja se, da je pričetek ob 19. uri (7. uri zvečer) in ne kakor je bilo prvotno določeno ob 18. uri. Prosi se slavno občinstvo, da točno prihaja na predstave, ker se vsled pomanjkanja elektrike mora končati s predstavo pred 10. uro razven nedelje, ko je začetek večerne predstave ob ½ 20. uri.

Zadnje tržne cene: Krompir 2 K, čebula K 1.40, zelje K 1.—, pšenica K 2.—, rž K 2.—, ječmen K 1.60, kuzuza K 2.30, oves K 1.60, fižol K 2.40—3, česen K 2.—, ohrovč K 2.—, sveže zelje K 1.—, peteršilj K —.10, zelena K —.10, zelenjava k juhi K —.10, endivija K 2.—, špinača K 2.—, gobe K 5.—, jabolka K 4.—5, hruške K 5.—6, mleko K 1.80—2.10, surovo maslo K 36.—, mast K 36.—40, jajca K 2.—, zaklane svinje kg 17 K, kokoši 20—30 K, piščanci 30—40 K, gosi 80—100 K, purani 50—80 K.

Izlet k Sv. Urbanu priredi Mariborska podružnica SPD v nedeljo, dne 14. t. m. Zbirališče na Glavnem trgu. Odhod ob ½ 14. uri popoldne.

Razne vesti.

Zvišanje cen na nemško-avstrijskih železnicah. Z novim letom se bodo zvišale vozne cene za potnike in blago na vseh nemško-avstrijskih železnicah.

Velika eksplozija. V tovarni za municijo Weissenbach pri Dunaju se je zgodila velika eksplozija, ki je zahtevala več človeških žrtev.

Proračun za angleško armado v letu 1920 znaša 400 milijonov funtov. Od 1. marca 1920 naprej bo pod orožjem še 400.000 mož.

Turški zlati zaklad, ki je bil dosedaj shranjen v Berlinu, se prenese v Pariz.

Med Vatikanom in Francijo se uvedejo v najkrajšem času diplomatični odnosi.

Skrivnosti nemške kemije. Berlinska »Germanija« poroča, da je ententa izročila Nemčiji spomenco, v kateri zahteva, na podlagi neke mirovne določbe, da se ji tekom treh mesecev izroči vse skrivnosti nemške kemične industrije.

Slov. mestno gledališče.

Repertoire tekočega tedna:

V soboto 13: »Snegulčica« A/13. Začetek ob 18. uri.

V nedeljo 14: popoldne: »Tat.« »Ljudska predstava.« Zvečer: »Veseli dan ali Matiček se ženi«. Pop. začetek ob pol 15. Zvečer začetek: ob pol 20 uri.

Najnovejša poročila.

Italijani pokupili delnice Alpske montanistične družbe.

Milan, 12. decembra. Konzorcij italijanskih industrijev pod vodstvom tvornic »Fiat« in ameriških finančnikov je nakupil vse delnice Alpske montanistične družbe, ki posedujejo na Štajerskem 200 milijonov kron.

Zakaj je moral zbežati Petljura.

Pariz, 12. decembra. »Petit Republique« priobčuje Maklakovo poročilo Denjkinu, v katerem pravi, da je antanta mislila, da je edina sila, ki bi se mogla upreti boljševikom, general Petljura, kateremu pa je Francija odrekla pomoč na pritisk ruskih emigrantov, ker zastopa Petljura ukrajinski separatizem.

Zahteve italijanske Narodne obrane.

Rim, 11. decembra. Skupina Narodne obrane zahteva v svojem programu, da se mora jadransko vprašanje izključno rešiti na podlagi londonskega pakta. Italija mora anektirati vse zasedene dalmatinske otoke. Nadalje zahteva najstrožjo kazen za vsakega, ki bi skušal obnoviti na katerikoli način avstro-ogrsko monarhijo in se izjavlja proti vsaki intervenciji v sovjetski Rusiji.

Apel bivšega cesarja Karla na Kramarja.

Praga, 12. decembra. »Venkov« pri naša pogovor češkoslovaškega poslanika v Haagu, katerega je imel s prof. Bouvierjem iz Ženeve dne 22. junija v nekem pariškem hotelu. Bouvier je prosil češkoslovaškega poslanika, da bi pri v Parizu se mudečih ministrih Kramarju in Benešu izposloval za cesarja Karla dovoljenje, da se sme nastaniti v Češkoslovaški. Pozneje je interveniral pri istem poslaniku v isti zadevi tudi princ Sikst Parmski. Svojo prošnjo je vtemeljeval s tem, da se ima Kramar zahvaliti za svoje življenje ravno bivšemu cesarju Karlu. Poslanik je vse prošnje kratkomalu odbil.

Železniška nesreča.

Budimpešta, 12. decembra. Danes zjutraj ob 6. sta med postajama Felsögala in Szer trčila skupaj osebni vlak št. 15 in nek s premogom naložen tovorni vlak. Pri tem so prišli en pasažir in trije železničarji ob življenje, več oseb je težje in lažje ranjenih.

Gospodarski položaj Nemčije.

London, 12. decembra. Časopisje priobčuje izjavo lorda Swaythlinga, enega največjih

finančnikov, ki je prepotoval Nemčijo in se pred kratkim vrnil iz Amerike. Po njegovem mnenju mora dobiti Nemčija državni kredit najmanj za tri leta, ki mora biti mednarodno zajamčen, sicer je polom neizogiben.

Finančni položaj Italije.

Rim, 12. decembra. Občnega zbora italijanske državne banke, ki je bil sklican v srho propagande novega državnega posojila, so so udeležili ministri Nitti, Schanzer in Tedesco ter zastopniki vseh velikih denarnih zavodov. Na občnem zboru so sklenili apelirati na italijansko javnost, da reši težko finančno stanje Italije. Nitti je izjavil, da bo to državno posojilo zelo ugodno vplivalo na valuto in na znižanje visokih cen. Vlada ne namerava razpisati za sedaj nobenega prisilnega posojila.

»Važni« razgovori v Londonu.

London, 12. decembra. Bonar Lav je izjavil v poslanski zbornici, da je med vprašanji, o katerih bodo razpravljali Clemenceau, Lloyd George in italijanski zunanji minister Scialoia, tudi ruski problem. Na vprašanje zbornice, če pride rezultat razgovorov v javnost, je izjavil Lav, da zelo dvomi o povoljnem izidu tozadevnih razgovorov.

Bojazen pred monarhijo v Avstriji.

Dunaj, 12. decembra. Na zborovanju komunistov je bil sprejet protest proti razpustitvi Narodne obrane, ki je neobhodno potrebna spričo vedno večjega monarhističnega gibanja. Isto zahtevajo tudi nižjeavstrijski vojaški sveti.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru.

JAKOB KELZ

krojaški mojster

Maribor, Stolna ulica št. 5

prevzame

izdelovanje oblek za gospode in dame v najfinejšem okusu in po najnižjih cenah.

Priporoča se za obilen obisk!

Častniški zbor Dravskega havbičnega divizionona

javi tužno vest, da je preminul dne 11. decembra 1919 ob pol dvajseti uri po dolgi in mučni bolezni njegov poveljnik, gospod

major DRAGO D. POŽ

Truplo rajnkega prepeljalo se je na staro mestno pokopališče v Mariboru, odkoder se vrši dne 14. decembra 1919 ob 15. uri pogreb.

Spavaj sladko v domači zemlji in mi ti ohranimo večni spomin!

Mariborska eskomptna banka v Mariboru.

Poziv na subskripcijo.

Izredni občni zbor z dne 9. septembra 1919 je pooblastil upravni svet Mariborske eskomptne banke, da sme zvišati svoj akcijski kapital od 2 na 6 milijon kron. V ta namen naj izda 10.000 komadov novih delnic pod sledečimi pogoji:

1. Starim delničarjem se pri tej emisiji ne dovoli opsijska pravica.
2. Emisijski tečaj novih delnic znaša K 560— netto.
3. Nove delnice so deležne na čistem dobičku od 1. januarja 1920 dalje.
4. Po odbitku stroškov in kolkovne pristojbine se dodeli dobiček na tečaju rezervnemu zakladu.
5. Zajedno s prijavo mora se vplačati polovica kupnine. Ostanek pa se mora položiti najkasneje do 31. decembra 1919. Denar, kateri se vloži v svrhu subskripcije se bode obrestoval do 31. decembra 1919 s 5%. Za tozadevno vlogo dobi stranka posebno potrdilo ter se ji bodo pozneje proti vrnitvi istega izročile nove delnice.
6. Prijave se sprejemajo pri centrali v Mariboru, pri njeni podružnici v Murski Soboti ali pismeno po priloženem formularju. Čas vpisa je določen od 1. novembra do 31. decembra 1919.
7. Repatricijo delnic si pridržuje upravni svet.

Maribor, dne 31. oktobra 1919.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Mariborska tiskarna

d. d.

(lastnica tiskarn Kralik in Rabič)

priporoča

vsakovrstne tiskovine, vizitnice, pro-
grame, lepake, letake, vabila itd. itd.

Kljub jako zvišanim cenam pri delavskih mezdah,
se cene za izdelke niso razmeroma tako zvišale.